

Фрагментарен дневник на работата во облик на неформален речник

Mailing листа

Mailing листата главно е користена за договори и координација на термините и работните обврски. Ова само по себе не мора да биде проблем, но во контекст на регионалната соработка, каде една група работи во два града, mailing листата може да биде корисна алатка при расправите. Ова е особено значајно со оглед на тематиката со која се занимаваше групата, која во голема мера подразбираше работа на текстови. Расправата преку mailing листата се разврза неколку дена дури откако групата „прокомуницира“ на работилницата на Бојана Цвејиќ, но многу брзо се продолжи со тенденцијата за „координација“ преку листата.

Процедури на работа

Процедурата на работа не беше однапред утврдена, ниту беше единствена за скопската и белградската подгрупа. На одредени состаноци процедурите на работа беа воспоставувани ad hoc, бидејќи за време на целата работа и пристапот и темата на групата постојано се редефинираше. Понудените формати за колективното самообразование на интернет страницата на Расшколувано знаење, <http://tiny.cc/jvvhx1> се користени интуитивно, а не систематски.

фрагментарен дневник на работата во облик на неформален речник
фрагментарен дневник на работата во облик на неформален речник

ТАБАК 1/а

ТАБАК 1/б

Работилницата со Бојана Цвејиќ (декември, 2009)

Со оглед на темата на работа поими/термини, за работилницата е поканета Бојана Цвејиќ, како ко-уредничка на лексиконот EDA (East Dance Academy), уметничка иницијатива која во проектот со лексиконот се занимава со ковање и дефинирање нови термини/одредници од теоријата и практиката на изведувачките уметности кои се рамковно поврзани за регионот на источна и југоисточна Европа. Како подготовка за работилницата испратени се текстови на веќе завршените одредници, како и список од пет слободни одредници, кои им се понудени на скопската и на белградската група, како можност за пишување текстови. Кога се решивме околу терминот – „контекстуален пристап“ и „фестивали“, на работилницата се разработуваа тези за идните текстови. Рокот за завршување на текстовите беше еден и пол месец; белградската група го заврши текстот на 15-ти април, а скопската на 15-ти мај. (Со оглед на тоа дека издавањето на поимникот е поместено, ова веројатно нема да влијае врз тоа дали текстовите ќе бидат објавени во EDA лексиконот или не.)

Пост работилница или „Екстаза на комуникацијата“

Работилницата на Бојана Цвејиќ заврши во белградско-скопска идила: ги поделивме темите и задачите, се договоривме околу деталите, па изгледаше дека лесно ќе ги исполниме своите обврски. Меѓутоа, штом се разидовме, се случи нешто друго. Она што интерно го нарекуваме „екстаза на комуникацијата“, а што би можело да се нарече и „e-mail битка“ на линијата Белград-Скопје. Веднаш по завршувањето на работилницата, следеше забрзана размена на е-пошта, чиј тон доби размери на драматичност: на моменти трагичен, а на моменти комичен дијалог. Всушност, се чини дека сите, во овој период, почнавме сериозно да размислуваме за завршниот производ на нашиот самообразован процес. Скопскиот дел од групата сакаше производот да биде перформанс, односно претстава. Белградскиот дел инсистираше на книга. Преписката се развлече, па сите бевме принудени да се согласиме на спогодбено решение. Решивме дека ќе ги направиме и едното и другото. Сепак, компромисот до крајот се претвори во компромис на компромисот: наместо книга, направивме – публикација. Наместо перформанс – јавна печатница. Со други зборови, ни едното ни другото. А сепак, обете, но во помалку амби-

циозни верзии. Се чини дека, најпосле, „екстатично-комуникациската“ фаза на процесот нè зближи и смири. Во неа сите лични желби и недоумици ги изнесовме на маса, па после тоа не останаа причини за судири. Преписката ослабна во интензитетот, а нашата следна средба (по повод гостувањето на Rancière во Белград) се одвиваше прекрасно и спокојно... На сите нам ни беше јасно дека, конечно, од две групи станавме една.

Пишување на текстот

Како една од алатките за колективното самообразование, колективното пишување на текстот се покажа како кохезивен процес кој систематски ја собираваше белградската група. Во обете групи првиот нацрт на текстот релативно брзо настана, а прво помина низ низа индивидуални коментари, потоа низ низа колективни „длабински читања“ кои и го унапредуваа текстот, но и беа повод за конструктивни расправи и конкретно самообразување. Она што е важно да се забележи е дека групите се хетерогени и дека искуството на членовите во пишување текстови, а особено во про-теориските текстови како што се одредниците за лексикон, е различно. Меѓутоа, овие разлики придонесоа за динамиката на работата во групата, и што е уште поважно, беа иницијатор за learning by doing процедурата. Од друга страна, јазичната бариера придонесе за тоа дека немаше значајни придонеси кон работата на текстот меѓу скопската и белградската група. Бидејќи белградскиот текст беше порано завршен, на timeshare сесиите во Белград беа организирани читателски сесии на скопскиот текст за да се премости јазичната бариера во говорот, што се покажа како плодотворно.

Баланс на групата – број

Се воспостави дека за континуирана работа на групата е битна и бројноста на членовите. Белградската група беше побројна, па единечните изостаноци на сесиите помалку ја загрозуваа работата на групата. Кога скопската под-група се сведе на три члена, беше потребна поголема дисциплина.

ТАБАК 2/а

фрагментарен дневник на работата во облик на неформален речник

ТАБАК 2/б

фрагментарен дневник на работата во облик на неформален речник

Термини од текстот

Работата на текстот „контекстуалниот пристап“ искристализира во практика некои од термините со кои се занимавање на големиот најлон. Решено е нашите понатамошни активности како групи да се засноваат на тие термини. Напишабме кратки одредници за два термина: Сорос реализмот и уметничкиот имунитет. Поради самите теми на текстот – ангажирана, контекстуална уметност – се занимававме и со проучување и пронаоѓање примери од уметничката практика, што беше особено интересно поради ситуацијата дека актуелните и историски примери ги „дочитавме“ и „доразбравме“ по пишувањето и читањето на текстот како теориски платформи, агол од кој се набљудува примерот. Исто така, работата на текстот, односно свеста за незнаењето што постои, иницираа организирање колективни гледања на видео поимниците на Мишко Шуваковиќ, кои исто така беа повод за самообразование низ дискусија.

Видео поимник

Видео поимникот на Мишко Шуваковиќ претставува ТВ емисија која настана 2000–2002 и која се занимава со поимите од уметничката практика на 20-от век. На сличен начин како EDA, и овој проект ни понуди можен пример за работа со термини/поими кој не подразбира составување стандарден речник. Колективно беа изгледани сите епизоди, по 3–4 во една сесија, и иницираа понатамошни расправи. На крајот беше решено ДВД-то со видео поимникот да се издаде како еден од завршните производи на проектот, и како наставно помагало кое на специфичен начин придонело во работата на колективното самообразование.

Timeshare

Timeshare campus-от во двата града се покажа како најпродуктивен формат на работа и реализиран е според целиот проект – како конкретно време за артикулација на завршната работа. Два месеца пред почетокот на time share периодот, на видео-линк сесијата двете групи се договорија околу форматот на завршната работа (online, diy-публикација), па средбите беа искористени за завршување на

текстовите и другите започнати идеи, како и за преговарање на продукциските услови на Отворената недела. Timeshare campus-ot во Белград, покрај интерните, искористен е и за три сесии со гостите. Со Бојана Кунст и Ана Вујановиќ зборувавме за позицијата која ја заземаме во работата со термините како група, низ публикација; а консултациите со Милена Драгичевиќ Шешик беа поврзани за финализација на текстот „фестивали“.

Жртва на ваквата концентрирана продуктивност е овој штур и нелуциден фрагмент.

Групата и DSC

Групата најдобро функционираше во рамките на DSC кога одговараше на барањата на проектот – кога се приближуваа крајните рокови за избор на предавач, или за време на timeshare campus-ot.

По иницијалниот полет на првите состаноци, групната работа и комуникација замреа сè до работилницата на Бојана Цвејиќ. Истовремено, групата недоволно ја користеше отворената структура на проектот и материјалните можности кои ги нудеше проектот до самиот крај – кога се кристализираа интересите на групата. Ваквата ситуација се одразуваше во групата од самиот почеток и како што ad-hoc се применуваа процедурите на работа, така и динамиката на групата беше оставена на својот природен тек, ризикувајќи и целосна пропаст. Ова делумно беше свесно спроведено, бидејќи групата, по игра на случајот, е составена главно од луѓе кои веќе поседуваат одредена работна етика, искуство во (само) организација и самообразовање, и кои се активни актери на независната сцена. Овој факт придонесе и за потешкотии во координацијата (поради бројните други обврски), но беше и гаранција дека „инерцијата на работното искуство“ ќе доведе до резултат, односно до заокружување или заклучок на работната година (и овде не се мисли само на финалната работа, во смисла на предмет).

Она што се кристализира како неоспорен квалитет за искуството на ваквата работа е фактот дека самоорганизацијата е најтешка токму во условите на процедурална слобода – во случајов, процес кој не мора да заврши со производ, туку сам по себе е „производ“.



ТАБАК 3/а
ТАБАК 3/б

фрагментарен дневник на работата во облик на неформален речник

фрагментарен дневник на работата во облик на неформален речник



Јазик

Иако англискиот е официјален јазик на проектот, инсистираме сите материјали во публикацијата да бидат објавени и на македонски и српски, за да се стимулира методологијата на Јасотот за учење на јазикот ☺

Lost in process – гробница на идеи

Гробницата на идеи е замислена како список иницијативи и „слепи црева“ на процесот, меѓутоа, сите отфрлени идеи економично си најдоа своја разработка и ново место во публикацијата. Колку и да ни се чинеа идеите напуштени и бесперспективни за време на работата, секоја од нив одразуваше некој посебен пристап кон работата на термините.

Сателитски поими

Колективна неодговорност, Мрзливост, Автомотивација, Одговорност кон групата, Одговорност кон проектот, Одговорност. Доцнење. Недоразбирања. Останување во тек. Одвојување време, Вклученост во проектот, Who is who?, Хиерархија, Распределба на работата, Работни задачи, Модерација, Lost in translation/Јазична бариера. Иницијатива, The big picture, Конфликт, Секојдневије, Личен интерес/Интерес на групата. Хегемонија на српскиот над македонскиот јазик, Sharing knowledge, Жаргон, Саморазбирливост. Самодопадливост. Матурска вечер.

Времето како пречка – перцепција на времето во групата

Групно мото: „Има уште време“... Принципот на учење, дефиниран како: taking time, во групата е сфатен како отпор кон барањето за ефикасност и хиперпродуктивност на неолибералниот, постфордистички концепт на работата во културата. Времето што го имаше групата овозможи учење од друг тип, засновано на практикување на формите на заедништво, наместо формите на производство.

Што е губење на време?

Колективната одговорност понекогаш станува

Не постои императив за производот ДА НЕ МОЖЕБИ

(Буџетот како мамка! – непристојна понуда – темен вилает! Феномен за чувство на вина во случај буџетот да остане непотрошен.)

Кога нешто е пружено, каде се твоите граници на барањата; на што имаш право?

Како се евалуира мотивацијата која не е заснована врз интересот од поголем, програмски тип?

Самоексплоатација е

Луксуз:

Можност за преиспитување и менување на сопствената функција/ улога во колективот; Лично запознавање низ колективната работа која не е условена од директниот (профитабилен) резултат, ниту се случува на приватен собир (забава, роденден, скара, Нова година, премиера) - ? „Од колекција па до гроб најубав е ученичкиот период“
Стекнување подобар увид во културно-политичките случувања во регионот.

„Обратен испит“ или можност за испитување на професорот (Мишко Шуваковиќ).

фрагментарен дневник на работата во облик на неформален речник ТАБАК 4/а
фрагментарен дневник на работата во облик на неформален речник ТАБАК 4/б

Процес на „нивелирање“

кој не е „порамнување“, туку работа на неколку нивоа – сите учат онолку колку што се ангажираат.

Секој од процесот го добива само она што ќе го земе. #

